

Norsk

Pris kr. 0,70

Hefte 7 1941

BRIDGE MAGASIN

Organ for Norsk Bridgeforbund

Les:

Vienna.

Hvad er pseudosqueeze?

Tankeløshet.

En hel del teknisk stoff.

Oppgavekonkurransen

m. m.

$\frac{1}{2}$

PRIS

Årgangene fra og med 1932 til og med 1940 kan skaffes komplette og selges så langt opplaget rekker for

HALV PRIS

nemlig netto kr. 3,00 pr. årgang + porto. Porto utgjør: For 1 årgang kr. 0,50, for 2—4 årganger kr. 1,00 og for alle 9 årganger kr. 1,50.

Bestilling og remisse sendes:

NORSK BRIDGEMAGASIN

A. M. HANCHES FORLAG

Kongensgt. 4, Oslo.

Tlf. 12181.

Boken om det daglige brød for 1/2 pris

KORN, MEL OG BRØD

AV LEIF LARSEN

(Avdelingsingenør ved Statens Teknologiske Institutt)

328 sider, innbundet i vakkert originalbind, nu kun kr. 8,40, plus porto 50 øre.

«Boken som presenterer sig i et vakkert utstyr med ca. 150 illustrasjoner, fortjener å få den største utbredelse blandt alle dem som er interessert i fremstillingen av vårt daglige brød.» **Tidens Tegn.**

A. M. HANCHES FORLAG, Kongensgate 4, Oslo. Tlf. 12181

NORSK BRIDGE MAGASIN

ORGAN FOR NORSK BRIDGEFORBUND

Hefte 7

1941

12. årg.

Utgitt av A. M. HANCHES FORLAG, Oslo. — Utkommer med 10 nr. pr år. — Årsabonnement kr. 6,00. — Redaksjon og ekspedisjon: A. M. Hanches Forlag, Rådhusgt. 24, Oslo, tlf. 12181. — Redaktør: Erling Wagle, Erl. Skjalgsonsgt 34b, tlf. 50028.

Foran en ny bridgesesong.

Som kjent kommer ikke Norsk Bridgemagasin ut i «de stille måneder» juli og august. Erfaringsmessig spiller ikke folk så meget bridge i disse sommerens måneder med sol og varme og yrende ferieliv. I den senere tid har vi imidlertid fått et levende inntrykk av at bridgespillerne heller ikke om sommeren vil gi slipp på sin kjære hobby. I Oslo f. eks. har kretsstyret satt igang en hel del turneringer, som har fått veldig tilslutning av byens tallrike bridgeentusiaster. Og også innen en rekke av byens bridgeklubber har det vært en livlig virksomhet ved kortbordene. Etter hvad vi hører gjør dette forhold sig også gjeldende mange andre steder i landet. Bridgesesongen har ikke lenger sin bestemte avgrensning — bridgen dyrkes, vi hadde nesten sagt uansett «temperatur», så glad er folk blitt i dette vårt mest populære intellektuelle spill.

Som et eksempel på den kolossale bridgeinteresse i hovedstaden kan nev-

nes at til årets kretsserie i Oslo har det til hovedserien (fordelt på gruppe A, B og C) meldt sig hele 59 klubber. Og i parallellserien, hvis hensikt det er å skaffe trening og konkurranserutine for alle dem som ikke deltar i hovedserien, er det anmeldt 55 lag. Videre kan nevnes at kampen om Oslo-pokalen, hvor Norsk Bridgeforbund står som arrangør, har samlet en deltagelse på 31 klubber.

Vi vet at kretsene utover landet har mange planer utenom de vanlige kretskamper, som pokalkamper, interkretskamper etc. En av de forestående bridgebegivenheter i Nord-Norge er turneringen om den av Norsk Bridgeforbund opsatte pokal. Kort sagt: det tegner til å bli et livlig bridgeliv fremover, og spillerne over hele landet vil sikkert gå inn for denne ene store hovedoppgaven: å kvalifisere sig til mesterskapsfinalen anno 1942 og sette alt inn på å vinne den eftertraktede Norgesmesterskapstitel. Dertil kreves trening og atter trening, særlig gjelder det å ofre meldeteknikken spesiell oppmerksomhet. Vår erfaring er at de

fleste matcher tapes mere på dårlige meldinger enn på dårlig spill.

En av deltagerne i vår opgavekonkurranse har spurt om vi ikke kunde la noen av meldeoppgavene løses på grunnlag av Wienersystemet (Vienna). Vi er klar over at dette systemet nå har fått en ganske stor utbredelse, men efter vår mening er tidspunktet endnu ikke inne til, å gjøre noen forandring. Vi skal huske på at en stor del av løserne ikke har noe eller iallfall svært lite kjennskap til Vienna. Forøvrig er vår opfatning den at

Wienersystemet er så skjematisk oppbygget at det ikke vil bli stilt samme krav til fantasien som når det gjelder Culbertsons system, hvor nuansene er langt rikere.

Til slutt vil vi gjenta vår tidligere henstilling til klubbene rundt omkring i landet: å holde oss ajour med alt nytt på bridgens område og meddele oss resultater av klubbmatcher, pokalkamper etc. Vi tar med glede slikt stoff inn under «Bridgenytt», idet vi dog forbeholder oss å redigere teksten så den ikke blir for lang.

Arkitekt Morten Wagle

døde 30. august, efter en tids sykeleie.

Arkitekt Wagle var født i Arendal 9. januar 1865. Han fikk sin arkitektutdannelse ved høiskolen i Charlottenburg, og praktiserte derefter en tid i Tyskland. I 1896 bosatte han sig i Oslo, og virket her som arkitekt til sin død.

Med arkitekt Wagle er en av våre

mest kjente bridgeeksperter gått bort. Arkitekt Wagle var en av de første som begynte å spille bridge herhjemme. Med endel gode venner dannet han en bridgeklubb med ukentige sammenkomster, og denne klubb har siden den hele tid vært opprettholdt.

Da konkurransebridgen fikk innpass, var arkitekt Wagle straks med. Han dokumenterte sin dyktighet ved å vinne Aftenpostens første store turnering i 1928 og samme år det skandinaviske mesterskap i Kjøbenhavn.

I årene som fulgte, utøvet arkitekt Wagle en stor lærervirksomhet i bridge. Han reiste land og strand rundt og holdt kåserier og arrangerte turneringer, og bidrog derved i høi grad til å få interessen opp for bridgen her hjemme. Han var også Dagbladets første brid-

geredaktør og utgav en bridgebok som utkom i mange opplag og som fikk en stor utbredelse.

Da Norsk Bridgeforbund blev startet i 1932, blev arkitekt Wage anmodet om å overta stillingen som forbundssekretær, og han virket som sådan til sin død. Forbundet var her meget heldig i sitt valg. Arkitekt Wage var den ideelle sekretær. Han var levende interessert i sitt arbeid, som han utførte på en måte som det stod respekt av. Han var meget tjenestvillig. Han var elskverdigheten selv, men var samtidig bestemt, når han vilde gjennomføre noe han mente var riktig. Forbundets ve

og vel lå ham alltid på hjerte. Selv fra sitt sykeleie fulgte han ivrig med og gav gode råd.

Arkitekt Wage vilde nok gjerne ha opplevet forbundets tiårsjubileum til neste år. Etterat forbundet hadde rundet tiårstallet, var det hans plan å trekke sig tilbake. Det er sørgelig han ikke fikk oppleve dette jubileum og heller ikke tiårsdagen til sin kjære klubb, Forcingklubben, hvis eneste æresmedlem han var.

Arkitekt Wage vil bli dypt savnet av sine mange venner over hele landet.

O. Krefting.

Tollkontrollør Hilmar Leikvik

blev overkjørt og drept den 30. august i år, 46 år gammel. Med ham er en dyktig bridgespiller og trofast kamerat gått bort. Savnet føles nok sterkest i Bodø, hvor han har hatt sitt virke de siste årene. Men også de forskjellige plasser han virket før han kom til Bodø, har han sikkert satt merker etter sig. Det tyder iallfall de premier på som han hadde med sig da han kom hit.

Det var ikke lett å få ut av ham hvor han hadde hentet dem alle. Men et stolt blick i øiet kunne spores, da han fortalte om sin deltagelse i «Aftenpostens» turnering for noen år siden med flere tusen deltagere og

drog hjem med 5. premien. Han hadde grunn til å være stolt.

I Bodø vant han bymesterskapet. I sin forening, Bodø Bridgeklubb, var han klubbmester. I deltagelsen om Bridgeforbundets pokal for Nord-Norge deltok han for sin klubb og plaserte sig som nr. 2. Det var en fornøielse å følge hans meldinger og spill. Den støhet og sikkerhet han viste, selv under de mest nervepirrende øieblikke under den åndelige sports utøvelse, bragte ham det nødvendige forsprang for å bringe seiren i land. Han var ved sin død formann i klubben. Vi lyser fred over hans minne.

Korr.

Vienna.

Av William B. Herseht.

1 grand som svar på kløveråpning når mellemhånden sier pass.

Vi forutsetter at meldingene går:

1 ♣ pass 1 gr.

Hvad viser denne grandmelding? Det er den sterkeste melding kløveråpnerens makker kan avgi. *Den viser kun styrke, ikke fordeling, og er absolutt forcing til utgang.* Fordelingen vil først fremgå av det videre meldingsforløp. Det eneste som klarlegges er at makkerne tilsammen har sterke nok kort til å spille utgang. Motsetningen til den negative grand etter Culbertsons system er altså stor.

Hvis derimot grandmelderen *tidligere har passet* og kløveråpningen altså kommer i tredje eller fjerde hånd, så er selvfølgelig ikke 1 grand forcing til utgang og heller ikke forcing for en runde. Granden viser bare at melderer nesten hadde åpningskort (omkring 17/18 punkter) og åpneren kan derfor passe hvis han er svak og anser 1 grand for å være beste kontrakt. Men har han noe over minimum går han videre, og utgang vil ofte kunne meldes. 1 grand er derfor, som man ser, så da det absolutt og relativt sterkeste svar kløveråpnerens makker kan gi.

For oversiktens skyld gjør vi imidlertid oppmerksom på at meldingen 1 grand er vesentlig svakere både etter melding og særlig etter doubling i mellemhånd. I begge tilfeller er meldingen følgelig ikke forcing, men disse varianter kommer vi nærmere inn på i

de følgende artikler. Vi presiserer bare at Viennas sterke 1 grandsvar på kløveråpning avhenger av at mellemhånden passer.

Hvilken styrke kreves det for å force til utgang med 1 grand etter kløveråpning? Normalt kreves det

minst 20 punkter

med noenlunde jevn fordeling, f. eks.

♠ K 8
♥ ess D 4
♦ K 9 6 2
♣ Kn 10 5 3

eller

♠ ess 5
♥ K 8 7 3
♦ ess 10 5 4
♣ D 9 8

Hvis makker imidlertid har en utpreget fordeling kan kravet til punktstyrken senkes til ca. 18, f. eks.:

♠ K Kn 10 7 6 4
♥ K 7
♦ ess 10 6 3
♣ 5

ja sogar til 16 med gående lang-farve som:

♠ 7 3
♥ ess K D Kn 10 7 4
♦ 4 2
♣ 9 5

Med under 20 punkter vil, som man ser, fordeling og spillestikk være avgjørende, *med 20 punkter eller mere viser man automatisk sin styrke ved å melde 1 grand og første melderunde (1 grand eller ikke 1*

Kontingenten

for året 1941, kr. 6,00, og eventuell restanse for 1940 bedes godhetsfullt innsendt snarest.

Norsk Bridge Magazin

A. M. Hanches Forlag,
Kongensgt. 4, Oslo

grandsvar) klarlegger altså stort sett om det skal meldes utgang eller ei. Selvsagt kan kløveråpneren være såpass god at et positivt farvesvar hos makker åpner utsikt til utgang (se forrige artikkel). Men etter svaret 1 grand er det iallfall straks klart at makkerne tilsammen har kort nok til utgang. Følgelig vil de senere melderunder utelukkende anvendes til å søke sig frem til den beste kontrakt. Og dette er en vesentlig fordel ved Vienna.

Her som ellers er vanskeligheten å avgjøre grensespørsmålene: Skal det f. eks. med 19 punkter (2½ honnørstikk) svares 1 grand eller bare positivt i farve? Har man bare blanke 2 ess og 1 Konge, altså:

♠ ess x x
♥ x x x
♦ K x x x
♣ ess x x

skal det meldes 2 ruter, men med:

♠ ess x
♥ K 10 9 x x x
♦ x x
♣ ess x x

sier man *grand*, fordi fordelingen er så meget bedre.

Som vi har sett er altså 1 grand det relativt sterkeste svar makker kan gi når han allerede har passet i åpning. Med følgende hånd:

♠ K D 10 8 6 2
♥ 4
♦ 8 6
♣ Ess 8 7 5

angir følgelig dr. Stern (Wir Lizitiere s. 45) at det skal svares 1 grand hvis tredje eller fjerdehand åpner med 1 kløver. Dette er vel og bra hvis åpneren er sterk nok til melde en gang til, så man kan få vist fordelingen ved en hoppmelding til 3 eller 4 trekk. Men er åpneren så svak at han sier pass til 1 grand, havner man i en elendig kontrakt. Den Oslo tillempning som her er innført, nemlig at svarhånden *som tidligere har sagt pass, hoppmelder positivt for å vise at han nesten har åpning og dessuten er meget solid langfarve*, er derfor meget vellykket. Meldingene vil da gå slik:

pass pass 1 ♣ pass
2 ♠

og åpneren som nu har god oversikt over makkers hånd, kan enten si pass eller melde videre. Men da et slikt hopp (1 kløver pass 2 spar) er en *negativ* hoppmelding hvis hoppmelderen ikke tidligere har passet, så gjelder det å holde disse to varianter ut fra hverandre.

Hvis vi imidlertid forandrer eksemplet litt:

♠ K D 10 9 6 2
 ♥ 4
 ♦ Ess 6
 ♣ Ess 8 7 5

og forutsetter at makker åpner med 1 kløver i første eller annen hånd, så har vi i Singelton tatt konsekvensen av den ovennevnte Oslotillempning og svarer 2 spar som *forcing til utgang*. En slik positiv hoppmelding *avgis kun i spar og hjerter* og viser en 6-kortfarve med minst 8 punkter (vel å merke 2 av de 3 høieste honnører) eller en 7-kortfarve med minst 6 punkter fordelt på 2 honnører og *forøvrig styrke nok til det vanlige 1 grandsoar* (altså minimum ca. 18 punkter). Dessuten viser meldingen at hånden *ikke har meldbar farve i den annen edle farve*.

Efter vår opfatning letter denne hoppmelding det videre meldingsforløp. Ikke bare fordi 1 grandsvaret på kløveråpning oftest vil vise minst 20 punkter, idet fordelingsgrandsvarene på ca. 18 punkter i de edle farver går over til å bli positive hoppmeldinger i de aller fleste tilfeller. Men særlig fordi åpneren med minst D, x eller 3 småkort straks støtter farven. Med doubleton eller singelton slår han derimot av med grand. Svarer åpneren 2 grand, høiner hoppmelderen til 3 grand hvis han har sine vesentlige honnører fordelt i sidefarvene, men gjentar farven hvis hånden er helt ensidig. Vanskeligheten med slike utpregede fordelinger er ofte å kunne avgjøre *itide* om det skal mompes eller bare meldes utgang, ja det kan jo sogar enkelte ganger hende at 3 grand er en bedre kontrakt enn 4 i farve. Valget mellom 3 grand eller 4 spar faller ikke vanskelig på denne måten og den

tidlige støtte på 3 trekknivået — (åpneren plikter nemlig å støtte hvis han kan) gjør det straks mulig for fordelingshånden å anvende spørremeldinger. Melder man derimot vanlig Vienna, vil meldingene f. eks. gå slik:

1 ♣	pass	1 gr.	pass
2 gr.	pass	3 ♠	pass

og åpneren vil med D, x si 3 grand. Makker vet da intet om den eventuelle støtten i farven og vil følgelig ha vanskeligere for å avgjøre om den beste kontrakt er farve eller grand, eventuelt om det er momp isikte. Gode spillere vil selvfølgelig som regel havne i riktig kontrakt efter vanlig Vienna. Fortrinnet ved den her angitte Singeltonvariant er derfor bare at det efter vår opfatning faller *lettere* å melde på denne måten. Dobbeltbetydningen av hoppmeldingene (positiv eller negativ avhengig av om hoppmelderen tidligere har sagt pass) faller bort. Og da de negative hoppmeldinger er *meget* sjeldne, så er det heller ikke noen grunn til å ha noen betenkeligheter ved å sløife dem i disse varianter.

Om man nu som Singelton bruker disse positive hoppmeldinger i spar og hjerter, så kan man selvfølgelig beholde de negative hoppmeldinger i ruter og kløver. Men det var kanskje en tanke å la hoppmeldinger i ruter og kløver vise gående farve som opfordring til en god gammeldags «kløvergrand» som i tilfelle vil komme på den riktige siden hvad utspillet angår.

*

Hvis makker forcer med 1 grand plikter åpneren å vise *svakhets* hvis han har mindre enn 24 punkter. I så

fall melder han 2 grand. Har han derimot 24—30 punkter viser han dette ved å melde høieste farve, såsant den er noenlunde meldbar. Med:

- ♠ ess 8 4
- ♥ K Kn 5 3
- ♦ D 10 6
- ♣ K Kn 7

svarer man 2 grand, men med:

- ♠ D 7 2
- ♥ K D 8 4
- ♦ ess D 10 5
- ♣ ess 9

sier man 2 hjerter.

2 grandavslaget er meget klart og instruktivt. Se f. eks. følgende analyse av Jellinek:

♠ K x x x	N V O S	♠ D Kn 10 x
♥ x x x		♥ x x x
♦ Kn 9 x x		♦ D x
♣ 10 x		♣ Kn x x x
♠ x x		
♥ Ess Kn x		
♦ Ess K x x		
♣ K D x x		

Begge i faresonen. Vest gir. Meldinger (Vienna-systemet):

Vest:	Nord:	Øst:	Syd:
pass	1 ♣	pass	1 gr.
pass	2 gr.	pass	3 gr.
pass	pass	pass	

Sluttkontrakt 3 grand.

Meldinger (efter Culbertsons system):

Vest:	Nord:	Øst:	Syd:
pass	1 ♥	pass	3 ♦
pass	3 gr.	pass	4 gr.
pass	5 gr.	pass	6 ♥
pass	pass	pass	

Sluttkontrakt 6 hjerter, resultat 1 bet.

Sluttkontrakten 3 grand på kløver-åpning er resultatet av en rent matematisk beregning. Nord's 2 grandsvar viser minimumsåpning altså under ingen omstendighet mer enn 24 punkter. Kravhånden (Syd) har selv 28 punkter, sammen har de altså høist 52 punkter uten noen 5-kortfarve. Da man for å melde lilleslem uten langfarve må ha minst 56 punkter, kan Syd med deres samlede 52 punkter stoppe meldingen med 3 grand. Men det går ikke etter Culbertson-systemet. Nord kan med sin avslags- og utgangsmelding 3 grand ikke tilfredsstille Syd, som regner Nord til en 5-kortfarve i hjerter, idet han selv har 2 honnører. Såvidt Jellinek. I samme forbindelse vil vi gjerne fremheve at Viennas punktbe- regning ofte gjør det mulig med forbausende sikkerhet å fastslå de lavere honnørkort makker må sitte med når det gjelder høie kontrakter. Har man gjennom Blackwood eller spørremel- dinger kunnet konstatere at makker mangler f. eks. en eller to konger, så må han til gjengjeld ha minst så og så mange damer og knekter for å nå op til den punktstyrke som hans meldin- ger har vist at han har. Med vanlig honnørstikktabell er det regelmessig vanskeligere med nøiaktighet å kunne konstatere tilstedeværelsen av de la- vere honnører (plussverdiene).

2 grandsvaret hadde tidligere den svakhet at det var vanskelig å finne frem til en sluttkontrakt i spar eller hjerter hvis begge makkerne hadde 4 kort i samme farven. Det er her, skriver Halle, at Oslo-spillerne har innført en hjelpemelding på 3-trinet, nemlig

3 kløver, en kunstig melding som oppfordrer åpneren til å melde sin edle 4-kortfarve såsant den er noenlunde presentabel. Har altså åpneren bare 4 kort i den ene av de edle farver så er saken grei. Men har han 4 kort både i spar og hjerter så skal han først melde sin laveste farve (3 hjerter). Hvis hjerterfarven passer, så går man i 4, og passer den ikke så får man selv anledning til å melde spar på 3-trinet. Med 4 kort også i sparfarven sier da åpneren 4 spar, i motsatt fall blir sluttmeldingen 3 grand. Ved å melde farvene i denne (omvendte) rekkefølge får man følgelig prøvet alle muligheter uten å passere 3 grandgrensen.

Det er viktig å være oppmerksom på at makker, når han melder den kunstige melding 3 kløver etter 2 grand, ikke har 5-kortsfarve i spar og hjerter, bortsett fra det ene tilfelle at han kan ha 5 kort i den ene og 4 kort i den andre edle farven. Følgelig vil da 3 spar eller 3 hjerter som svar på 2 grand vise minst 5-kortsfarve.

Hvis åpneren har en farveekte kløveråpning så melder han 2 kløver som svakhet istedetfor 2 grand (bortsett fra det undtagelsestilfelle som er nevnt i slutten av første artikkel). Har han en solid kløverfarve og sterk åpning, hopper han selvfølgelig i 3 kløver.

Skulde både åpneren og 1 grandmelderen ha minimumsstyrke, så kan det bli vanskelig å få hjem en 3 grandkontrakt. Og det er derfor nettopp i disse tilfeller at betydningen av tette mellomkort ved minimums honnørstyrke skal understrekes.

*

Den ovennevnte svakhetsmelding på 2 grand har ikke vært helt uomstridt. Det er jo klart nok at det er uøkonomisk å presse meldingen høiere i været enn nødvendig for å vise at man er svak, selv om det er riktig nok at meldingen gir motparten minst mulig opplysning hvis man havner i en usikker eller tvilsom 3 grand. Enkelte gode spillere har derfor benyttet den omvendte variant, nemlig å la 2 grand markere styrke og farvemeldinger vise svakhet. Hvis grandmelderen tidligere har passet, synes denne variant å være meget god. Vi forutsetter at meldingene er gått:

pass	pass	1 ♣	pass
1 gr.	pass		

og åpneren har:

♠	5 4
♥	ess K 10 4
♦	9 7 3
♣	ess D 4 2

Å passe og spille 1 grand på disse kortene vil neppe gi noen god kontakt, men åpneren er avskåret fra å forsøke en hjerterkontakt hvis makker ifølge systemet oppfatter hjertermeldingen som styrke og går videre.

Og faller meldingene slik:

1 ♣	pass	1 gr.	pass
-----	------	-------	------

og åpneren melder 2 spar eller 2 ruter (som svakhet) så er det vel et spørsmål om ikke den beste løsning vil være å gi grandmelderen anledning til å si pass med *desiderte* minimumskort. Kanhende mister man en tvilsom utgang, kanhende undgår man en sluttkontrakt som bare en ekspert vil kunne ta hjem.

Hvad er en pseudosqueeze?

De har sikkert ofte sittet som motspiller og følt presset av en lang gående farve som spilleren har operert med. Det ene kortet følger etter det andre. De synes det aldri tar slutt, og da det siste spilles vrir De Dem som en orm på stolen og vet ikke Deres arme råd — hvad i all verden skal jeg kaste? Naturligvis kaster De galt, og spilleren får sin kontrakt og det er umulig for ham å skjule sin fryd over å ha fått Dem til å gjøre det eneste De ikke skulde gjøre. Etterpå viser det sig naturligvis at hvis De hadde kastet sånn og ikke slik så ville spilleren ikke ha klart sig. Det var med andre ord ingen muligheter for squeeze tilstede, spillet er tapt hvis bare De eller Deres makker holder riktig, men se — det er ikke alltid så godt selv om De bruker aldri så mange signaler. Det er en situasjon som denne vi kaller pseudosqueeze, ikke en virkelig tungen forkastelse, men en forkastelse som skjer i spillerens favor, fordi motparten ikke kjenner hans fordeling.

Efter pass fra Nord og Øst sa Syd 4 spar. Pass rundt.

Utspill: hjerter 8. Øst tok Nord's Dame med esset og returnerte hjerter Knekt, og Nord kom inn. Så fulgte en spar, Vest tok esset og fant ingen bedre fortsettelse enn en spar. Nå trakk Syd alle sine trumf. Som De vil bemerke falt ikke Syd for fristelsen å spille kløver ess mens han var inne på hjerter — det ville jo bare skaffet ham ett ruteravkast, hvilket ikke var tilstrekkelig. Istedensfor å robe fordelingen foretrakk han derfor heller å forsøke en pseudo-squeeze. Han spilte trumfene til bunds, og motparten — som ikke drømte om at Syd var renons i kløver, kastet tilslutt hver sin ruter. Syd spilte så ruter ess og en ruter til, Vest kom inn og hadde ikke annet enn kløver tilbake. Og dermed var resten oplagt, for Syd hadde naturligvis omhyggelig gjemt på bordets siste ruter.

En annen form for pseudo-squeeze, og noe mere komplisert, forekommer når spilleren tilsynelatende ganske naturlig treffer de almindelige forberedelser til en squeeze, som imidlertid ikke kan gjennomføres uten at vedkommende motspiller som skal squeezes tror at situasjonen er håpløs og at det til slutt blir det samme hva han kaster. Men det blir slett ikke det samme for spilleren! — hvilket De vil se av følgende parti:

♠ 7 5		
♥ K D 6 4 3		
♦ 8 5 2		
♣ Ess 10 6		
♠ Ess 4 2	N V Ø S	♠ 3
♥ 8 7		♥ Ess Kn 10 9
♦ K D 9		♦ Kn 6 4
♣ K Kn 8 5 3		♣ D 9 7 4 2
♠ K D Kn 10 9 8 6		
♥ 5 2		
♦ Ess 10 7 3		
♣ Ingen		

♠ 10 8 6 3 2 ♥ 5 ♦ 10 7 3 2 ♣ K 9 4	<table border="1" style="margin: auto;"> <tr><td style="padding: 2px;">N</td></tr> <tr><td style="padding: 2px;">V Ø</td></tr> <tr><td style="padding: 2px;">S</td></tr> </table>	N	V Ø	S	♠ K D 7 5 ♥ 9 ♦ K D 8 ♣ Ess D Kn 8 7	♠ 9 ♥ Ess K D 10 7 6 4 ♦ 9 5 4 ♣ 6 3
N						
V Ø						
S						

Etter kløveråpning fra Øst havnet Syd i en kontrakt på 4 hjerter. Vest startet med kløver Konge, fortsatte med kløver, Øst kom inn og Øst spilte en tredje kløver. Nå kastet Syd en ruter! Dette så for Øst ut som om spilleren frivillig ga bort et tikk for å forberede den tekniske squeeze-situasjon. Øst skiftet til hjerter, Syd stakk og trakk så ruter ess (Vienna Coup) og derpå alle trumfene. Hans chance var at Øst holdt både Ko—Da i spar og Ko—Da—10 i ruter, i hvilket tilfelle han til slutt måtte forkaste seg. Syd var

fullt klar over at det skulle ikke mer til enn at Vest holdt ruter 10 for at squeezeen ikke var gjennomførbar, men selv da var det en chance, nemlig at Øst etter Syds typiske squeeze-forberedelser ville gå ut fra som sikkert at Syd hadde ruter 10. Her er vi ved den viktige psykologiske side ved spilleforingen: å forsøke å sette seg inn i hvordan motparten vil reagere overfor en viss spillemanøver.

Syd trakk altså alle sine trumf, og da den siste ble spilt, hadde Øst igjen Ko—Da i spar og Kongen i ruter. Hva skulle han kaste? Han var sikker på at Syd holdt ruter 10, han kastet derfor spar Konge, i håp om at Syd muligens ville forsøke å fange Damen gjennom Vest. Men Syd tok ingen chance, han hoppet på med esset — og vant!

Det er lett etterpå å si at Øst skulle ha kastet sin ruter, men hvem vil kaste den første sten?

Kan kontrakten klares?

Her skal De få noe å tenke på til neste gang:

Nord

♠	7 6 5 4 3
♥	D 5
♦	6 3
♣	D 6 5 3

Syd

♠	Ess K D 2
♥	Ess 2
♦	Ess K 5 4
♣	Ess Kn 10

Syd spiller 6 grand. Vest har meldt hjerter og Øst ruter. Vest spiller ut ruter 2. Under hvilke forutsetninger kan spillet vinnes? Vi skal komme tilbake til løsningen i neste nummer.

Luff om motspill — eller hvordan Øst betet en opplagt kontrakt.

Det jeg nå vil servere Dem er en virkelig lekkerbiskken — et motspill så fint at det må henføres under den høieste bridgekunst. Men før jeg omtaler Øst's fine krigslist, vil jeg gjen- gi situasjonen slik som Øst så den og be Dem forsøke å finne pointet.

♠ K Kn 10 5
♥ K Kn 4
♦ K Kn 8
♣ D 9 6

N	
V	Ø
S	

♠ Ess D 6
♥ 9 6 3 2
♦ Ess 5
♣ 10 4 3 2

Meldingene var gått:

Syd: *Nord:*
1 gr. 4 gr.
pass

Utspill: ruter 4. Nord tok ruter 8. og så er det Deres tur! Kan De se noen mulighet for å få mere enn 3 stikk? I tilfelle — hvordan?

Syd må ha Ess Da i hjerter, Damen i ruter og Ess Ko Kn i kløver, hvis hans grandåpning skal ha noen mening, altså alle de manglende honnørstikk. Men da er da 4 trekk i grand klink opplagt? Javisst er det det, men Øst så allikevel en chance til å føre spilleren bak lyset. Hvis han kunne skjule sin honnørstyrke og lokke Syd til å røre hjerter- eller kløverfarven for noen av hans innkomstkort var tatt ut, ja da var der muligheter hvis Syd oprindelig bare hadde 3 kort i hjerter eller kløver. 3 innkomstkort var for lite til å få etablert den fjerde hjerter eller kløver — der trengtes 4 så-

danne, og derfor var det nødvendig at Syd elv hjalp til med gjennomførelsen av forsvarsplanen....

Øst la liten ruter og Syd tok ruter 9. Han trakk så en spar og brukte Knekten på bordet. Men Øst stakk ikke! Som ventet resonnererte Syd ganske naturlig som så at Vest måtte ha Ess Da i spar. Han spilte sig derfor inn på en kløver og trakk igjen spar til bordet. Men nå kom Damen fra Øst, til Syd's store overraskelse. Øst returnerte kløver, Syd stakk og spilte igjen spar, Øst tok esset og fortsatte ubarmhjertig med kløver. Da alle fulgte var hans fjerde kløver nu godspilt, og med ruter ess som inntøst var kontrakten dødsdømt. Syd gikk altså en bet, men la oss ikke klandre ham, for hverken De eller jeg hadde klart å gjennemskue et så listig motspill. Det var Øst som gjorde innsatsen i dette partiet, en fin psykologisk manøver som hører til de virkelig store bridge-oplevelser.

De 4 hender:

♠ K Kn 10 5
♥ K Kn 4
♦ K kn 8
♣ D 9 6

♠ 9 7
♥ 8 7 5
♦ 10 7 6 4 3
♣ 8 7 5

N	
V	Ø
S	

♠ Ess D 6
♥ 9 6 3 2
♦ Ess 5
♣ 10 4 3 2

♠ 8 4 3 2
♥ Ess D 10
♦ D 9 2
♣ Ess K Kn

Erwa.

NORSK BRIDGE MAGASIN'S oppgave-konkurranse

Ved Erling Wagle

Yngvar Nytroen, Lomnessjoen, vant Mai-konkurransen.

Opgave nr. 13.

Nord:

♠ Ess 9
♥ Ess K 9 8
♦ Ess 8 6
♣ D Kn 10 8

Syd:

♠ 10 8 2
♥ 4
♦ K 7 5 4
♣ Ess K 9 7 6

Syd gir. N—S i sonen.

Meldingene er gått:

Syd:	Vest:	Nord:	Øst:
1 ♣	1 ♠	3 ♥	pass
4 ♣	pass	6 ♣	pass
pass	pass		

Utspill: spar Konge. Hvordan bør Syd planlegge spillet. Begrunnelse.

Opgave nr. 14.

Vest gir. Ingen i sonen.

Meldingene er gått:

Vest:	Nord:	Øst:	Syd:
1 ♦	1 ♥	pass	3 ♥
pass	3 gr.	4 ♦	?

De er Syd og har:

♠ Ess Kn 9 6
♥ 10 6 5 2
♦ 3
♣ K Kn 9 4

Hvad sier De nu? Begrunnelse.

Besvarelser sendes redaktøren, Erling Wagle, Erling Skjalgsønsøgt. 34, Oslo, innen 20. oktober 1941.

For riktig løsning av disse to oppgaver setter vi som vanlig op to kortstokker, skjenket av firma Emil Møestue A/S, Oslo. Hvis det kommer flere riktige løsninger skjer avgjørelsen ved loddtrekning.

Løsning av oppgave nr. 11.

Nord:

♠ Ess K 10 9 8
♥ Kn 10
♦ 8 4
♣ K 8 7 3

Syd:

♠ D Kn
♥ Ess 3 2
♦ Ess D 6
♣ Ess D 9 6 2

Syd spiller en optimistisk kontrakt på 7 kløver, etter at Vest har meldt hjerter og ruter. Vest doblet 7 kløver, og spilte ut hjerter Konge. Syd klarte kontrakten. Angi spilleføringen og begrunn denne.

Utspillet viser at Vest også har hjerter Dame. Videre er det etter meldingene temmeig sikkert at han tillike har

ruter Konge. Da er spillet forholdsvis enkelt ved squeeze mot Vest i hjerter og ruter.

Første poeng er imidlertid at trumf-farven må behandles med forsiktighet. Vest har meldt hjerter og ruter — altså er det ikke utelukket at han er renons i kløver. Skulde Vest mot formodning ha Knekt 10 fjerde i kløver finnes intet «Safety play» — Syd må da i alle tilfelle tape et trumfstikk. Men en sådan fordeling kan her ikke være aktuell, da vi jo allerede i opgaven har anført at Syd klarte kontrakten.

Vårt «safety play» består altså i eventuelt å fange Knekten og tieren i kløver hos Øst, hvis Vest skulde være renons. Derfor må Syd, efter å ha stukket hjerter Konge med esset, trekke liten kløver til Kongen. Viser Vest nu renons, knipes en av Øst's kløverhonnører, hvorefter bordet spilles inn på spar ess og den annen kløverhonnør fanges. De av løserne som ikke har omtalt eller funnet den riktige trumfbehandling opnår intet poeng for denne opgave, selv om de har sluttspillet riktig.

Det videre spill går nå ut på å fremtvinge en squeeze mot Vest, som før nevnt. Syd trekker ut alle sine trumfer, og kaster på den siste kløver en ruter hos Nord. Så fortsettes med spar, og Syd kaster på de tre siste spar to hjertere og en ruter. Nord har da igjen hjerter Knekt og ruter 8, Syd ess Da i ruter. På dette tidspunkt har Vest måttet forkaste sig, da han ikke både kan holde hjerter Dame og Kongen besatt i ruter. Han har antagelig blanket sin ruter Konge i hvilket tilfelle Syd ikke nøler med å sette i ruter

Kemigcafia

AKTIESELSKAP

KLISJEANSTALT

Munkeøamsvn. 35. Oslo
Centralbord 20 937.

ess, og Kongen faller hos Vest. Forde-lingen hos Ø—V var:

♠ 6 3 2	<table style="margin: auto; border-collapse: collapse;"> <tr><td style="padding: 2px 5px;">N</td></tr> <tr><td style="padding: 2px 5px;">V</td></tr> <tr><td style="padding: 2px 5px;">Ø</td></tr> <tr><td style="padding: 2px 5px;">S</td></tr> </table>	N	V	Ø	S	♠ 7 5 4	
N							
V							
Ø							
S							
♥ K D 9 7 5		♥ 8 6 4					
♦ K Kn 10 9 7		♦ 5 3 2					
♣ Ingen		♣ Kn 10 5 4					

Løsning av opgave nr. 12.

Nord gir. Ø—V i sonen.

Meldingene er gått:

Nord:	Øst:	Syd:	Vest:
1 ♦	1 ♠	?	

De er Syd og har:

♠ Ess Kn 9 7
♥ D 10 4
♦ Kn 6
♣ K 10 8 3

Hvad melder De? Begrunnelse.

Syd skal doble. Med motparten i faresonen er der all grunn til å regne med god business. Syd bør kunne gjøre 3 stikk i spar og 2 i de andre farver, hvilket sammen med den styrke som makker har vist ved åpningen, sikkert vil resultere i minst 2 doblede betar — 500. Det er bedre enn en eventuell utgang i grand.

Dette er den såkalte «lette» dob-ling, d. v. s. betedobling av en så lav kontrakt at den doublet ikke gir ut-

gang. Den avgis gjerne når mellomhånden avgir en melding på ett-trinet, eller sier 2 kløver eller 2 ruter. Så dobler åpnerens makker. Kravene til denne dobling er: dobleren må være kort i makkers farve, ha en viss lengde i den doblede farve, samt 2—2½ HS.

Denne dobling gir jo Syd meget verdifulle opplysninger. Hvorvidt Syd vil la doblingen stå eller ikke avhenger naturligvis av håndens styrke og fordeling, med andre ord av dens offensive og defensive verdi.

Sådanne «lette» doblinger anvendes altfor lite i den praktiske bridge. De fanger ofte motparten inn i en klemme, som det er vanskelig å komme ut av og som bringer store tap.

Følgende opnådde score for Mai-konkurransen:

2 points:

Aamnes, H., Harstad.
 Arnesen, Kristian, Narvik.
 Aune, Erik Lund, Trondheim.
 Bergeland, Åge, Sandnes.
 Bie, Ruth S., fru, Trondheim.
 Brekke, Jac., Ø. Aker.
 Dahl, Magnus, Grorud.
 Gjestland, Tormod jr., Herøya.
 Gudbrandsen, Dora, fru, Harstad.
 Haagensen, Sv., Oslo.
 Hjulstad, Svein, Trondheim.
 Hjulstad, Wilh., Trondheim.
 Hoel, Håkon, Harstad.

Iveland, Thomas Th., Kirkenes.
 Iversen, Gunnar, Bergen.
 Lindberg, D., Trondheim.
 Mathiesen, Ingvar Chr., Stavanger.
 Nytrøen, Yngvar, Lomnessjøen.
 Oftedal, Håkon, Oftedal.
 Skrede, Magne, Elverum.
 Solberg, Arild, Trondheim.
 Tokle, Gunnar, Ørstavik.
 Vedeler, Lucy, fru, Bergen.
 Vorum, Kåre, Lomnessjøen.

1 point:

Aasbie, Ingvald, Porsgrunn.
 Backe, Th., Sinsen pr. Oslo.
 Bildøe, Hermann, Namsos.
 Bøe, Rolf, Oslo.
 Dreyer, Mally, fru, Oslo.
 Egidius, Th. F., Bærum.
 Ellingsen, Gerh., Porsgrunn.
 Hagen, Jens, Oslo.
 Hovind, C. O., Jar pr. Oslo.
 Ilevik, Jacob, Trondheim.
 Kahrs, Hans J., Oslo.
 Lambine, Johan, Trondheim.
 Lie, Johan, Flisa.
 Mathiesen, Ivar, Oslo.
 Mowinckel, Alfild, fru, Bergen.
 Opsahl, Finn, Koppang.

Ved loddtrekningen blev premien, 2 kortstokker i etui fra firma Emil Moestue A/S, Oslo, vunnet av Yngvar Nytrøen, Lomnessjøen.

Resultatet av Juni-konkurransen kommer i neste nummer.

Problemer.

Problem nr. 29.

♠ 6 ♥ Ingen ♦ Kn 8 3 ♣ Ess 9 7	<table border="1" style="margin: auto; border-collapse: collapse;"> <tr><td style="padding: 2px;">N</td></tr> <tr><td style="padding: 2px;">V Ø</td></tr> <tr><td style="padding: 2px;">S</td></tr> </table>	N	V Ø	S	♠ 10 9 4 ♥ D 7 6 5 ♦ 10 ♣ Ingen	
N						
V Ø						
S						
♠ Ess ♥ Ingen ♦ D 7 4 ♣ K Kn 10 8	<table border="1" style="margin: auto; border-collapse: collapse;"> <tr><td style="padding: 2px;">N</td></tr> <tr><td style="padding: 2px;">V Ø</td></tr> <tr><td style="padding: 2px;">S</td></tr> </table>	N	V Ø	S	♠ Kn 7 2 ♥ 9 ♦ 6 2 ♣ D 5	
N						
V Ø						
S						

Grand. Syd ut. N—S skal ta 5 stikk mot ethvert forsvar.

Løsning i neste nummer.

Løsning av problem nr. 28.

♠ Ingen ♥ 6 ♦ Ingen ♣ K 10 7 5 4	<table border="1" style="margin: auto; border-collapse: collapse;"> <tr><td style="padding: 2px;">N</td></tr> <tr><td style="padding: 2px;">V Ø</td></tr> <tr><td style="padding: 2px;">S</td></tr> </table>	N	V Ø	S	♠ 7 ♥ Ingen ♦ Kn 6 ♣ 8 6 3	
N						
V Ø						
S						
♠ Kn 10 6 4 ♥ 8 7 ♦ Ingen ♣ Ingen	<table border="1" style="margin: auto; border-collapse: collapse;"> <tr><td style="padding: 2px;">N</td></tr> <tr><td style="padding: 2px;">V Ø</td></tr> <tr><td style="padding: 2px;">S</td></tr> </table>	N	V Ø	S	♠ D 8 5 ♥ 10 ♦ 8 3 ♣ Ingen	
N						
V Ø						
S						

Hjertes er trumf. Syd ut. N—S skal ta 4 stikk mot ethvert forsvar.

Syd:	Vest:	Nord:	Øst:
1. <u>♦ 8</u>	♥ 7	♣ 4	♦ 6
2. ♥ 10	<u>♥ 8</u>	♥ 6	♣ 3
3. <u>♠ D</u>	♠ 4	♣ 5	♠ 7
4. <u>♦ 3</u>	♠ 6	♣ 7	♦ Kn

og Nord får de to siste stikk.

Hvis Øst i stikk nr. 2 kaster ruter, fortsetter Syd med spar 5. Stikker da Vest høit, må Syd få 2 sparstikk og dermed resten. Legger Vest liten spar, kommer Øst inn og Nord får 3 kløverstikk.

Hvis Øst i stikk nr. 2 kaster spar, blir han spilt inn på ruter og Nord får 3 kløverstikk.

Hvis Vest i stikk nr. 2 spiller liten spar, får Syd stikket og returnerer ruter. Nord tar trumf og tvinger så med kløver Vest's trumf ut, hvorefter Syd tilslutt får for spar Dame og hjerter 10.

Og endelig: hvis Vest i stikk nr. 2 spiller høi spar, tar Nord med trumf. Derefter tvinges Vest's trumf ut ved hjelp av kløver, og Syd får 2 sparstikk samt hjerter 10.

Et fikst lite problem!

Den tekniske spalte.

Ved Erling Wagle.

Økonomisering av honnører. (Forts.)

I de tre følgende eksempler har De ikke råd til å tape noe stikk. Finn den beste spillemåte.

Nord:
 ♠ Kn 8 6 4 3
 Syd:
 ♠ Ess D 9 7 5

Med 10 kort tilsammen i en farve skal finessen prøves når man mangler Kongen (man taper da bare hvis Kongen sitter singel bak). I dette tilfelle skal altså saksen forsøkes, men vitsen er å spille spar Knekt fra Nord. Hvis Kongen kommer fra Øst, og Vest viser renons, kan tieren hos Øst siden fanges. Et godt eksempel på hvordan

man skal ta med *alle* chanser. Hvis Øst skulde vise renons, passerer Knekten til Vest's Konge, og farven er etablert. Bemerk hvordan det går hvis De spiller liten spar fra Nord og sakser med Damen. Viser Vest da renons, må Øst få et sparstikk.

Nord:

♠ D 6 5

Syd:

♠ Ess K 9 4 3 2

Her skal først Damen spilles. Viser da Vest renons, kan Knekt og 10 hos Øst fanges. Har Vest Kn 10 x x, må han i alle tilfelle få ett stikk. Mange er i denne situasjon tilbøielige til først å spille esset, og siden Damen. Ved denne spillemåte taper man et stikk med Kn 10 x x hos Øst.

Nord:

♠ D 8 4 3

Syd:

♠ Ess K 9 5

Først spiller De esset. Hvis nu Knekten eller tieren skulde falle fra en av motspillerne, må De gardere Dem mot at dette skulde være en singelton, ved å fortsette slik at den annen honnør eventuelt kan fanges. Legger f. eks. Vest tieren, spiller De neste gang en liten spar op mot Damen. Viser Vest renons, kan De neste gang fange Øst's Knekt. Hvis det derimot er Øst som legger tieren første gang, må De gå omvendt frem, altså trekke spar Konge og siden eventuelt fange Knekten gjennom Vest.

Jeg går så over til å behandle *motpartens spill*.

En gammel regel sier at man alltid skal dekke honnør med honnør. Men

det er i sannhet en regel med modifikasjoner, selv om det riktignok ikke er langt fra sannheten.

Det riktige er å si at en honnør skal dekkes når det derved eksisterer en mulighet for å få godspilt et kort enten på Deres egen eller makkers hånd. Et eksempel:

◇ Ess Kn 9 8

◇ K 3 2

N
V Ø
S

◇ 10 7 6

◇ D 5 4

Syd spiller ruter Dame og Vest skal dekke med Kongen, fordi Øst kan ha ruter 10 tredje, i hvilket tilfelle tieren vil gi stikk tredje gang farven spilles. Dekker ikke Vest, får jo S—N alle stikk.

♡ Ess D Kn 8

♡ K 5

N
V Ø
S

♡ 9 7 6 4

♡ 10 3 2

Syd spiller hjerter 10, Vest dekker med Kongen, hvorved Nord holdes node til 3 stikk i farven, idet Øst's nier behersker det siste kort i farven. Her igjen skal altså Vest dekke, i håp om at Øst holder minst nieren fjerde. I motsatt fall er der ingen chanser. En annen ting er at Syd spilte uforsiktig. Han skulle ha spilt hjerter 2 istedenfor hjerter 10.

◇ Ess Kn 10 9

◇ K 8 7

N
V Ø
S

◇ 6 5 4 3 2

◇ D

Syd spiller ruter Dame, og her skal Vest *ikke* dekke. Ved å legge Kongen etablerer jo Syd alle ruterne på bordet. Vests håp er at Syds Dame kan være en singleton, og derfor har han alt å vinne og intet å tape ved å fire.

♠ Ess 9 8 7 4 2

♠ K 5

?

♠ D

Syd, som åpnet meldingene med 1 spar, og nu spiller en kontrakt på 2 spar, trekker spar Dame. Syds åpning viser minst 4 spar, hvilket sammen med blindemanns 6 spar og Vest's 2 spar ialt utgjør 12. Følgelig kan ikke Øst ha mere enn 1 spar. Det vilde derfor være dumt at Vest å sette i Kongen, for han kan ikke derved godspille noe kort hos makker. Ved ikke å dekke kan han iallfall få Syd til å gjette om han skal ta finessen eller spille på at Kongen faller.

I visse situasjoner er det riktigst å opsette å bruke en honnør til annen gang farven spilles, f. eks.:

♠ Ess 8 7

♠ K 4 3

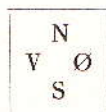
♠ 10 6 5

♠ D Kn 9 2

Syd spiller spar Dame, som Vest ikke skal dekke. Gjør han nemlig det kan Syd siden fange Øst's tier og dermed få alle stikk i farven. Vest kan ødelegge denne spillemåte ved å holde Kongen tilbake. Fortsetter Syd med Knekten, dekker naturligvis Vest med Kongen, og Øst må siden få for spar 10.

♠ Ess 8 7

♠ D 4 3

♠ K 9 6 2

♠ Kn 10 5

Syd spiller spar Knekt, og heller ikke her skal Vest bruke sin honnør første gang. Har Syd Knekt, 10, 9 i spar, må han i alle tilfelle få to stikk i farven. Men har Øst Konge og 9 vil spill av Damen i første stikk gi Syd anledning til å sakse Øst's nier, slik at spilleren får 2 stikk i farven. Her går det altså slik at Øst tar første stikk med Kongen. Hvis Syd neste gang trekker spar 10, legger Vest selvsagt Damen, hvorved Syd blir holdt nede til ett stikk.

I en situasjon som denne gjelder det å være på vakt:

♠ Ess 10 9 8

♠ D 6 5

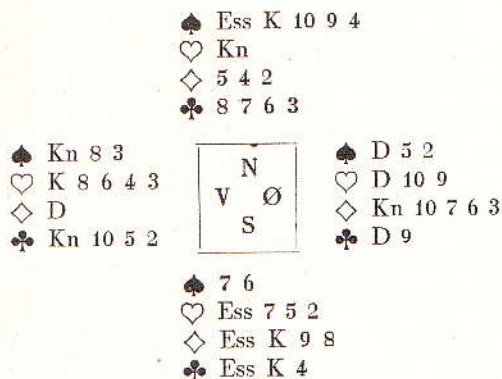
♠ K 4 3 2

♠ Kn 7

Vi forutsetter at blindemann — Nord — ikke har andre innkomster enn spar ess. Syd spiller spar Knekt, som Vest skal dekke med Damen. Vest må håpe på at Øst har Kongen tredje eller fjerde, i hvilket tilfelle blindemann holdes nede til ett eller to stikk i farven. Ja, Syd behøver for den saks skyld ikke få et eneste stikk, hvis han lar Vest beholde for Damen og siden tar ny finesse, i håp om at Vest også har Kongen.

Hvis Vest ikke bruker Damen, og Øst stikker med Kongen, kan Syd neste gang fange Vest's Dame og få hele 3 stikk.

Jeg skal referere et spill som på en utmerket måte illustrerer nevnte prinsipp.

Syd spiller en kontrakt på 3 grand. Utspill: hjerter 4. Syd holder tilbake til 3dje gang. Hans plan er nå å ta saksen i spar og håpe på fordeling 3—3. Han trekker følgelig spar 7, men så begynner Vest å tenke for alvor. Han ser at bordet er uten innkomster uten-

om sparfarven. Og han regner ut at Syd neppe kan ha spar Dame, for ellers hadde han naturligvis spilt den. Følgelig har Øst spar Dame, med ett eller to småkort ved siden. Sannsynligvis har Øst Damen tredje, for med 3 spar hos Syd var vel sluttmeldingen blitt 4 spar.

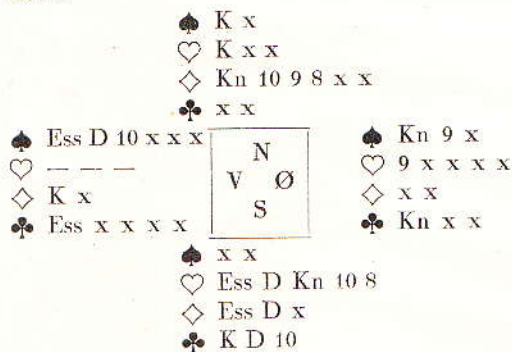
Efter å ha gjort disse refleksjoner legger Vest spar Knekt — en meget fin manøver, som fullstendig kullkaster Syds plan. Blindemann er nødt til å stikke over, for Vest kan jo ikke slippes inn med sine godspilte hjertene. Men dermed er blindemann uskadeliggjort, for sparfarven beskyttes fremdeles av Øst's Dame, så Nord kan ikke få mere enn 2 sparstikk. Ved dette fine motspill måtte Syd gå 2 beter.

Hadde Vest automatisk lagt liten spar, måtte Øst ha tatt Nord's tier med Damen, og blindemanns sparfarve var etablert.

1 hj. = + 2420 eller „når oplysende dobling klikker”.

Ved kortbordet hender så mangt, men det er vel ikke ofte man får beholde 1 hjerter redoblet i faresonen og gjøre 11 stikk! Især ikke når man bare burde fått 9. Dette hendte imidlertid undertegnede en belivet kveld.

Jeg satt Syd og delte ut følgende kort:

Syd, i faresonen, meldte 1 hjerter, Vest doblet. Nord's honnørstyrke er jo ikke imponerende, men han moret sig med å redoble. Øst derimot likte ikke situasjonen og med sine 5 hjerter valgte han å passe (*burde* for å vise svakhet meldt 2 kløver eller efter Herberth 1 spar). Syd fant ingen grunn til å protestere og passet likeså. Men Vest? Tja — hvad det nu kan ha kommet av — for meget øl og dram eller andre årsaker — Vest passet også!

Utspill liten kløver, Øst kløver Knekt og Syd kløver Konge! Så trumfes 4 ganger og Nord kaster sin siste kløver. Derpå ruter Ess og Dame — heldigvis sitter Kongen bare annen — og Vest kommer inn, men vil ikke

Abonementsamlere

får høi provisjon. Skriv efter prøvenummer og betingelser.

Norsk Bridge Magasin

A. M. Hanches Forlag,
Kongensgt. 4, Oslo

spille op til Nords spar, (hvorved han vilde fått stikk for spar Ess og Nord måtte spille ruter til Østs hjerter 9). Isteden spilte han kløver Ess og nok en kløver (i håp om at Øst har kløver Dame), hvorpå Nord kastet ruter og spar. Syd kom altså inn på kløver Dame og spilte siste hjerter, hvorpå Nord kastet spar Konge, og Nord fikk resten på ruterne.

Resultat:

120 under streken
700 for utgang
1600 for 4 redoblede overstikk

tils. 2420 (= 7 Grand i faresonen!).

Syd hadde tapt de foregående 3 robbere, men kom takket være dette forbløffende spill på en pen plus, og Nord/Syd lot «Helan gå».

E. Nickelsen.

Tankeløshet.

Når dette skrives er kampen om Oslo-pokalen i full sving. Der deltar 31 lag, så det er litt av hvert å se, både av godt og ondt. Jeg satt ved et av bordene da dette spillet forekom:

♠ 10 2		♠ Kn 6 4
♥ D Kn 5 4		♥ 10 6 2
♦ D 10 3		♦ Kn 8 7 6 4
♣ Ess D 10 7		♣ 9 4
♠ D 8	N V Ø S	♠ Kn 6 4
♥ K 7 3		♥ 10 6 2
♦ Ess K 9 2		♦ Kn 8 7 6 4
♣ K Kn 8 3		♣ 9 4
♠ Ess K 9 7 5 3		
♥ Ess 9 8		
♦ 5		
♣ 6 5 2		

Vest gir. Ø—V i sonen.

Vest åpnet med 1 kløver, Nord 1 hjerter, Øst pass, Syd 2 spar, Vest

pass, Nord 2 grand, Syd 3 hjerter, Nord 3 grand og Syd 4 spar. Ikke noe å si på meldingene.

Vest begynte med ruter Konge og skiftet så til kløver 3. Syd tok dristig tieren hos Nord, som holdt. Så trakk hun (det var en av våre beste bridgedamer) spar 10, og Øst la Knekten! Her må vi stoppe litt. Dette med honnør på honnør eller ikke honnør på honnør er et vanskelig spørsmål, som må avgjøres ut fra hver enkelt situasjon. Rent generelt kan man si at man skal dekke med honnør når man der ved har utsikt til å godspille et kort for sig selv eller makker. Men her er det soleklart at det er helt galt å bruke honnør, fordi Syd efter meldin-

gene må ha minst 6 spar, sannsynligvis med Ess-Konge i spissen. Har hun også spar Dame, er Øst's spill likegyldig, men har Vest dette kortet, vil jo spill av spar Knekt gi Syd alle trumfstikkene, da Vest jo i høiden kan ha Damen annen. Dette er så innysende at det ikke skulde være nødvendig å omtale noe så enkelt, men da vi hørte at også flere andre Øst-spillere hadde begått samme bommert, vilde vi ikke undlate å nevne det. Skal vi skrive det på tankeløshetens konto?

Det videre spill gikk slik at Syd tok spar Knekt med Esset. Så fortsatte hun med spar Konge og spar 9, og skiftet derefter til hjerter 8. Vest la liten! og Nord fikk stikket for Damen. Nå ga Syd frivillig bort et hjerterstikk, men fikk resten og dermed 5 trekk, som sikkert var «toppscore». Men hun skulde hatt mere! For når Vest undlater å ta hjerter Konge og altså ikke ser faren for squeeze, ja da burde Syd ha utnyttet det svake motspill til å få enda ett stikk til. Hun skulde ha trumfet en ruter, og tatt hjerter Ess, og så trukket resten av trumfene. Vest må da til slutt forkaste seg i hjerter, ruter og kløver!

Under en klubbturnering fulgte jeg med interesse dette spillet:

<p>♠ 8 2 ♥ 8 6 4 3 ♦ K 9 ♣ 10 8 6 3 2</p>	<table border="1" style="border-collapse: collapse; width: 60px; height: 60px; margin: auto;"> <tr><td style="text-align: center;">N</td><td></td></tr> <tr><td style="text-align: center;">V</td><td style="text-align: center;">Ø</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">S</td><td></td></tr> </table>	N		V	Ø	S		<p>♠ Ess 4 ♥ K D 10 7 ♦ Ess 8 6 2 ♣ Kn 9 5</p>	<p>♠ K Kn 3 ♥ Kn 9 5 ♦ D 5 3 ♣ Ess K D 4</p>
N									
V	Ø								
S									
	<p>♠ D 10 9 7 6 5 ♥ Ess 2 ♦ Kn 10 7 4 ♣ 7</p>								

Ved det bordet hvor jeg var tilskuer gikk meldingene:

Øst:	Syd:	Vest:	Nord:
1 ♥	1 ♠	pass	3 ♠
pass	4 ♠	pass	pass
pass			

Utspill: hjerter 3. Bordet la hjerter 5, Øst tieren og Syd tok Esset. Han trakk så en kløver til Esset og kastet på kløver Konge sin taper i hjerter. Derpå skiftet han til trumf, og Øst satte i Esset. Øst fortsatte nå automatisk med hjerter Konge, Syd stjal med trumf, trumfet ut og tapte siden bare 2 ruterstikk.

Øst's motspill var tankeløst. Når han kommer inn på spar Ess har han en utmerket peiling på makkers fordeling. Han vet at Vest etter utspillet har 4 hjerter, og videre at han har 5 kløver. Det er sannsynlig at han har 2 spar, følgelig har han bare 2 ruter, iallfall er dette chansen. Og hvis den ene ruteren er Kongen, kan han skaffe sin makker et stjelestikk ved straks å returnere en liten ruter. Vest vil da ta Kongen, returnere ruter til Øst's Ess, og en tredje ruter vil Vest stjele med trumf.

Har ikke Vest ruter Konge, vel, så finnes der intet betende motspill, men Øst har iallfall da ved sin forsvarsplan bevist at han har brukt tankene sine . . .

Kritikus.

NORSK BRIDGEFORBUND

STIFTET 1932

Æresmedlem: *Rektor A. Midsem, Alesund.*

Styre:

Fondsmegler Wilh. Schibbye, president.
O.r.sakfører Borger Lenth, Hamar.
Direktør B. Eckblad, Oslo.
Disponent N. M. Nielsen, Oslo.
Pedersen, P. Bøckmann, lærer Tønsberg.
Wollmann, Bj., disponent, Oslo.

Sekretær (midlertidig): O.r.sakfører
O. Krefting.

Forbundets organ:

NORSK BRIDGEMAGASIN
Redaktør: Bankfullm. Erling Wagle,
Erl. Skjalgsonsøgt. 34 b. Tlf. 50 028.
Abonnement ved Hanches Forlag,
Rådhusgt. 24, Oslo. Tlf. 12181.

Kretssekretærer (K.) og Kretsstyrenes Formenn (K. F.)

Oslo og omegn krets. — K. F.: Kasserer K. F. Dawes, Kirkegt. 23, Oslo.
Østfold krets. — K. F.: Innkassosjef P. Sanne, Fredrikstad.
Hedmark og Opplands krets. — K.: O.r.sakfører Borger Lenth, Hamar.
Follo og Romerikes krets. — K. F.: Harry A. Nilsson, Kolbotn.
Buskerud krets. — K. F.: E. Helin, Drammen.
Vestfold krets. — K. F.: Lærer Bøckmann Pedersen, Tønsberg.
Telemark krets. — K. F.: Harald Hansen, Skien.
Aust-Agder krets. — K.: Banksjef Sørensen, Arendal.
Vest-Agder krets. — K.: Dr. F. Bie, Kristiansand.
Rogaland krets. — K.: Reguleringssjef Jenssen, Stavanger.
Bergen og omegns krets. — K. F.: Dipl.ing. Finn Svenkerud, Bergen.
Møre krets. — K.: Direktør Fr. Møller-Christensen, Alesund.
Trøndelag krets. — K.: Kontorsjef Trygve Krogseth, Trondheim.
Nordland og Troms krets. — K. F.: Henry Iversen, Narvik.
Finnmarkens krets. — K.: Adjunkt Iveland, Kirkenes.

KLUBBER OG FORENINGER

TILSLUTTET

NORSK BRIDGEFORBUND

15. september 1941.

Oslo og omegns krets:

A. B. C. klubben.	Bærums Bridgeklubb.	Firkløver.
Asker bridgeklubb.	Coup.	Forcing Femina.
Astra.	De 4 ess.	Forcingklubben.
B. F. S.'s bridgeklubb.	De 4 knekter.	Frigg Ældres bridgeklubb.
Blackwood.	Den Norske Ing.forening.	Frisco.
Blommenholms tennisklubb	Den merkantile klubb.	Game.
Bridgeavdeling.	Duplikatklubben.	Grand.
Bygdøy bridgeklubb.	Ekko.	Gubbelaget.
Bridge-kameratene.	Espada.	Hjertedame.
Bridgeklubben av 1940.	Fair Play.	Hobby.
	Faresonen.	Honnørene.
	Farmasøitisk bridgeklubb.	Hybelboernes bridgeklubb.

KLUBBER OG FORENINGER

(Fortsatt fra foranstående side.)

Hygga.
Iris, Br.klubben for damer.
Kløverdame.
Kløveress.
Kløverknekt.
Kløvertø.
Kongen.
Kontraktklubben.
K. N. A.
K. N. S.
Kristiania klub.
Lilleaker bridgeklubb.
Merkur.
Mix.
Nordisk klub.
Nordstrand Bridgeklubb.
Odd.
O. E. V. bedriftslag.
Oslo bridgeklubb.
Oslo Handelstands forening.
Ruteress.
Samvirke.
St. Apolonia's knekter.
Score.
Singelton.
Sinsen bridgeklubb.
Spaess.
Sparto.
Sporveiens Bridgeklubb.
Squeeze.
Storemomp.
The Spoilers.
Thor.
Travellers Club.
Trumf.
Uranienborg Br.klubb.
Vienna bridgeklubb.
Viking.
Westend bridgeklubb.
X-klubben.
Økonomenes bridgeklubb.
Østerdalslagets bridgeklubb.

Østfold krets:

Fredrikstad bridgeklubb.
Gamlebyens bridgeklubb,
Fr.stad.
Moss bridgeklubb.
Sarpsborg bridgeklubb.
«Tempo», Halden.
Tistedalens bridgeklubb.
Trara bridgeklubb.

Hedmark og Oplands krets:

Elverum bridgeklubb.
Gjøvik Bridgeklubb.
Gjøvik selsk. forening.
Hamar bridgeklubb.
Kongsvinger Bridgeklubb.
Raufoss Bridgeklubb
Valdres bridgeklubb.

Follo og Romerikes krets:
Assistentforeningen, As.
Grorud Idrettslags bridge-
klubb.
Grorud og Furuset bridge-
klubb.
Hellerud bridgeklubb.
Kolbotn bridgeklubb.
Lillestrøm bridgeklubb.
Lørenskog bridgeklubb.
Oppgård bridgeklubb.
Ski bridgeklubb.
«Stratos», Kolbotn.
Strømmen bridgelag.

Buskerud krets:

Borgerklubbens Br.gruppe,
Gjeithus.
Drammens Arbeiderforenings
bridgeklubb.
Drammens bridgeklubb.
Hokksund Bridgeklubb.
Mjøndalens bridgeklubb.
Ringerikes bridgeklubb.
St. Olavs klub, Drammen.

Vestfold krets:

Barkåker bridgeklubb.
Fram ungdomslags bridge-
gruppe, Slagen.
«Færder», Tønsberg.
«Grand Coup», Tønsberg.
Holmestrands Bridgeklubb.
Hørtens bridgeklubb.
Horten handelsstands sam-
fundens bridgeklubb.
Hvittingfoss bridgeklubb.
Hårdt slag, Sandefjord.
Junior Bridgeklubb, Horten.
Larvik Bridgeklubb.
«Renons», Tønsberg.
Sandefjord bridgeklubb.
Tønsberg bridgeklubb.
Sjømilitære Samf. Br.klubb,
Horten.
Sparknekt. Sandefjord.
Stokke bridgeklubb.
Tønsberg bridgeklubb.
Tønsberg damebridgeklubb.

Telemark krets:

Brevik bridgeklubb.
«Momp», Skien.
Porsgrunns bridgeklubb.
Skien's bridgeklubb.

Aust-Agder krets:

Arendals bridgeklubb.
Tvedestrands Bridgeklubb.

Vest-Agder krets:

Flekkefjord bridgeklubb.
Foreningen, Kristiansand.

Kr.sands bridgeklubb.
Mandals bridgeklubb.

Rogaland krets:

«Agon», Stavanger.
Bryne bridgeklubb.
Haugesund bridgeklubb.
«Klubben», Jørpeland.
Sandnes bridgeklubb.
Stavanger bridgeklubb.
Stavanger Handelsforenings
bridgeklubb.
Stavanger klubselskap.
Algård bridgeklubb.

Bergen og omegns krets:

Bergens bridgeklubb.
Bergens Handelsfor. klubb.
B. P. F.'s bridgeklubb, Bergen.
Bridgekl. Match, Bergen.
Ingeniørforeningens bridge-
klubb, Bergen.
«Knektene», Bergen.
Den kommunale bridgeklubb,
Bergen.
Safety, Bergen.

Møre krets:

«Grand», Alesund.
Kristiansunds bridgeklubb.
Molde bridgeklubb.
Molde duplikatklubb.
Alesunds private bridgeklubb
Alesunds klubselskap.
Andalsnes bridgeklubb.

Trøndelag krets:

«Centrum», Trondheim.
Duplikatklubben, Steinkjer.
Forcingklubben, Trondheim.
Hjerteress, Trondheim.
Levanger bridgeklubb.
Namsos bridgeklubb.
Ranheim bridgeklubb.
Trondhjems Bridgeklubb.

Nordland og Troms krets:

Bodø Br.klubb.
Borkenes bridgeklubb.
Harstad bridgeklubb.
Harstad sjakk- og bridge-
klubb.
Narvik bridgeklubb.
Narvik bridgeselskap.
Stokmarknes bridgeklubb.
Svolvær bridgeklubb.
Tromsø Atheneum.
Tromsø sjakk- og bridgeklubb

Finnmarkens krets:

Kirkenes bridgeklubb.
Vadsø klubb.